

MGR ANNA EKER-SOLECKA
(1920–2001)

W dniu 25 marca 2001 roku odeszła od nas niespodziewanie mgr Anna Eker-Solecka, długoletnia, emerytowana współpracowniczka krakowskiej placówki Instytutu Archeologii i Etnologii (wówczas – Instytutu Historii Kultury Materialnej) Polskiej Akademii Nauk. Hanka znalazła się w grupie osób przyjętych do krakowskiego Zakładu Archeologii Polski Instytutu w momencie jego tworzenia, w styczniu 1954 r. i pracowała w nim do 1979 roku, czyli do osiągnięcia wieku emerytalnego. Była długo jedyną w zespole rodowitą krakowianką. Swoją przygodę z archeologią zaczęła późno. Znaczący wpływ na podjęcie przez Nią decyzji o rozpoczęciu studiów dopiero wiele lat po maturze, już jako mężatki, odegrał fakt, iż Jej młodość upłynęła na zmaganiu się przez wiele lat z ciężką chorobą, prawie cały okres szkoły średniej spędziła bowiem przykuta do łóżka szpitalnego, choć mimo tego zdała maturę jako eksternistka w 1938 r. równocześnie ze swymi rówieśnikami. Okres ten wpłynął decydująco na ukształtowanie Jej oso-

bowości. Wyróżniała się zdyscyplinowaniem, wysoko rozwiniętym poczuciem obowiązku, lecz także szeroką wiedzą ogólną, zainteresowaniami kulturalnymi i inteligencją.

Studia w zakresie prehistorii i historii sztuki rozpoczęła w 1949, a ukończyła w 1952 r., uzyskując tytuł zawodowy magistra na podstawie pracy „Importy na ziemiach polskich w okresie lateńskim i rzymskim”, napisanej pod kierunkiem prof. dr. Rudolfa Jamki. Po przyjęciu do pracy w Instytucie w 1954 r., została włączona do zespołu, który otrzymał zadanie opracowywania materiałów neolitycznych ze stanowisk badanych w okresie międzywojennym przez Józefa Żurawskiego i razem z mgr. Barbarą Burchard przygotowała obszerną publikację wyników jednej z Jego większych akcji wykopaliskowych, a mianowicie osady kultury pucharów lejkowatych w Książnicach Wielkich (B. Burchard, A. Eker, *Osada kultury czas lejkowatych w Książnicach Wielkich*, pow. Kazimierza Wielka, [w:] red. Stefan Nosek, *Studia i materiały do badań nad neolitem Małopolski*, Prace komisji Archeologicznej Oddz. PAN w Krakowie nr 4, Wrocław-Warszawa-Kraków 1964, 191–289). Jednak dość szybko, w lecie 1956 r. powierzono Jej opiece bibliotekę Zakładu, którą zajmowała się wzorowo do końca swej działalności zawodowej (1979 r.). Jej wielką zasługą było nie tylko uporządkowanie zbiorów bibliotecznych, lecz zwłaszcza zorganizowanie od podstaw wymiany zagranicznej wydawnictw, którą umożliwiło przydzielenie Zakładowi krakowskiemu redakcji „Sprawozdań Archeologicznych”.

Jednak nie było to jedyne zajęcie mgr. Anny Ekerowej. Pomimo ciągłych problemów zdrowotnych uczestniczyła niekiedy w badaniach wykopaliskowych (w Igołomi oraz Złotnikach – por. A. Dzieduszycka-Machnikowa, A. Eker, *Sprawozdanie z badań neolitycznej osady wielokulturowej w Złotnikach*, pow. Proszowice, w 1963 roku, „Sprawozdania Archeologiczne” XVII, 1965, 61–66), a przez szereg lat opracowywała również do „Sprawozdań Archeologicznych” (t. XXIII–XXV) abstrakty z literatury bułgarskiej i jugosłowiańskiej dotyczącej neolitu. Przez długi czas zajmowała się także gośćmi zagranicznymi, którzy byli zachwyceni towarzystwem pięknej i eleganckiej damy, jaką była Hanka. I jako taka pozostała w naszej pamięci.

Zenon Woźniak

